02/12/2024

Митрополит Јоаникије у подгоричком Саборном храму: Пост, молитва и покајање нас враћају у наручје Божије

У недјељу 23. по Педесетници, 1. децеембра 2024. године, одслужена је Света архијерејска литургија у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, којом је предстојао Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и више десетина свештенства уз велико присуство вјерног народа у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици.

Након читања јеванђелског зачала (Лукино Јеванђеље 8,26-39) које нам говори о исцјељењу бјесомучнога из земље гадаринске, свима сабранима се обратио протојерej Остоја Кнежевић, који је у уводном дијелу бесједе рекао да ова јеванђелска прича свједочи о чуду које је учинио Господ Исус Христос ослободивши од демона бјесомучног човјека, а у којој се види сва прљавштина, лукавство и зло нечисте силе која сатире и унижава човјека, а са друге стране се боји и немоћна је пред силом Божијом:

,,Ова јеванђелска прича најприје свједочи о великом чуду ослобођења бјесомучног човјека, велика нечиста сила која је опсједнула овога човјека и

која је од њега направила најстрашнији призор међу људима, У томе се препознаје и сва прљавштина и лукавство и зло нечисте силе која видимо са једне стране сатире и унижава човјека, а са друге стране боји се пред силом Божијом“.

Он је подсјетио да је у овој јеванђелској причи садржана и велика поука која открива да ако чинимо добро дјело, треба да га чинимо из љубави према ономе коме чинимо и из љубави према Богу који нам је дао свакога нашег ближњег, а не из интереса и прорачунатости:

,,У овој јеванђелској причи је и једна велика поука нама који увијек некако гледамо да задужимо људе, да их везујемо за себе, да их обавежемо, да нам буду захвални за свако добро дјело, за сваку ситницу ако смо је некада према њима учинили. А шта је све то што ми можемо људима да учинимо у поређењу са овим што је Господ учинио овоме човјеку ослободивши га од недуга, од демонске и нечисте силе и учинивши га поново чистом твари и вративши му ону првосаздану, чистоћу и љепоту и вративши му људско достојанство. Тако нас Господ кроз ову причу поучава ако чинимо добро дјело, да га чинимо из љубави према ономе коме чинимо и из љубави према Богу који нам је дао свакога нашег ближњег, дао нам сву творевину земаљску да је волимо и да чинимо добро и када чинимо добро да га чинимо Бога ради и да се тиме не хвалимо“.

Прота Остоја је изразио наду да ће овај Божићни пост донијети истинску промјену живота, наочито слободу од љености, зависти и разних искушења која нас притискају:

,,Није тајна да се ми Хришћани увијек када почињемо да постимо ове вишедневне постове надамо да ћемо у овом периоду поста, промијенити свој живот, да ћемо промијенити своје навике, да ћемо се ослободити од љености, од зависти, од разних искушења која притискају нас у нашем земаљском животу. Јер када постимо онда некако имамо више снаге и скопости да се ухватимо коштац са својим недостацима.
Управо зато је ова прича корисна и важна за нас, да видимо да ли смо спремни да мијењамо свој ум, своје навике, да узрастамо у врлини, да узрастамо у добрим дјелима, да узрастамо у Богуљубљу и у братољубљу“.

,,Апостол Павле каже у данашњој посланици Ефесцима, да смо благодаћу Божијом сви спасени, не дјелима и да је та благодат дар и да се нико не хвали. Ова порука је такође веома значајна за нас, јер ми врло лако паднемо у искушење, да ако се ухватимо за онај најмањи подвиг или за оно најмање

добро дјело, да мислимо да смо ми зарадили своје спасење и да смо га осигурали. А Свети Апостол нас подсјећа да је управо благодат Божија она која нас спасава и да је то дар који се добија како он каже кроз вјеру, не кроз дјела, иако су и дјела свакако битна, јер на другоме мјесту Свети Апостол Јаков каже да је вјера без дјела мртва“. – поручио је на крају свог пастирског слова протојерej Остоја Кнежевић.

Након заамвоне молитве Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је рекао да нас пост, молитва и покајање враћају у наручје Божије као и то да нас пост заправо враћа самима себи и ближњима својим, пожеливши притом да пост свима буде на радост и да донесе велики благослов свима:

,,Нека да Господ да овај часни пост свима буде на радост и да донесе велики благослов свима вама, вашим породицама, вашим домовима, вашем потомству. Да промјенимо на боље своје мисли, да оплеменимо своја осјећања, да одбацимо лоше навике, да одбацимо сваку мржњу и пакост, злопамћење и све оно што квари наш живот и што квари наше међусобне односе. Пост, молитва и покајање нас враћају у наручје Божије, враћају нас самима себи, враћају нас ближњима својим. Ако знамо да се кајемо и да се поправљамо, онда је то прави и истински пут и радости и новог живота и спасења“.

Митрополит Јоаникије је потом поручио да је веома важно да се молимо у току поста и за своје спасење али и за спасење наших ближњих, нарочито у циљу измирења у свијету, будући да је много ратова и страдања на читавој планети:

,,Да се молимо у току овога поста и за своје спасење и за спасење наших ближњих, и да се врати колико је то могуће мир у овај свијет, види се велико узнемирење у цијелом свијету, пролива се невина крв, народи су се завадили и заратили и просто се не види да је неко спреман у овом моменту да ради о миру. Али ми хришћани треба да се молимо Богу да буде што мање рата, што мање проливања братске крви, што мање страдања невиних, што мање погибија војника и да се молимо да дође до измирења и да дође до прекида ватре и до прекида проливања крви“.

Митрополит Јоаникије је нагласио да милост Божија – благодат која држи и чува овај свијет обнавља нашу памет и наше мисли, наша осјећања и улива у срца наша љубав, не само према ближњима и према пријатељима, него и према непријатељима, те да је управо милост Божија и благодат оно ка чему хришћани треба увијек да теже и да то увијек желе:

,,Не рјешавају све атомске бомбе, него много више рјешава милост Божија, благодат која држи и чува овај свијет, коју ми непрестано призивамо, она обнавља нашу памет и наше мисли, наша осјећања и улива у срца наша љубав, не само према ближњима и према пријатељима, него и према непријатељима. То је оно што хришћани увијек треба да желе и да према томе теже, да се усели Божија благодат, Божија милост, Божија мудрост у срца свих нас, у срца свих људи, да она опредјељује и наше одлуке и све оно што у животу радимо“.

,,Пост је изузетна прилика да се поправимо, да кренемо ка обожењу, да одбацимо оно што не ваља и то је већ велико дјело и велики допринос, не само за нас, него за цио свијет. Кажемо ми хришћани да пост и молитва чине чуда, заиста чине чуда, али та чуда почињу од наших срца, од наших мисли, добра промјена у нашим мислима, у нашим расположењима, промјена према добру, према вољи Божијој да се усмјеримо, то је већ једно мало чудо. А када кренемо да чинимо добро, сваки од нас може да учини не само нека мала добра, нека мала дјела, него може и да учини веома, веома много за спасење наше и наших ближњих“. рекао је на крају свог архипастирског обраћања Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Борис Мусић

mitropolija.com